

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 931: Chúng Sinh Đối Với Tất Cả Pháp, Hễ Động [Niệm] Liên Sinh Chương Ngại, Không Thể Thông Đạt, Là Do Thiên Chấp

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Chúng sinh đối với tất cả pháp, hễ động [niệm] liên sinh chương ngại, không thể thông đạt, là do thiên chấp.】

Đoạn này nói về căn bệnh của phàm phu, cũng chính là điều mà chúng ta vừa mới nói, có muôn vàn nút thắt mà không có cách nào đột phá được. Nguyên nhân nằm ở đâu? Hễ vừa “động” thì liền sinh ra chương ngại. ‘Động’ ở đây là gì? Là ý niệm. Cho nên, Thế Tôn ở phần cuối của bộ kinh này đã dạy cho Tôn giả Tu Bồ Đề, mà dạy Tu Bồ Đề thực chất cũng chính là dạy chúng ta. Ngài dạy Tu Bồ Đề phải dùng thái độ như thế nào để vì người diễn thuyết, dùng lời hiện đại mà nói thì chính là hoằng pháp lợi sinh. Thế Tôn trong bộ kinh này, từ đầu đến cuối không biết đã giảng qua bao nhiêu lần câu: “Thọ trì đọc tụng, vì người diễn thuyết”. Phải dùng tâm thái như thế nào để thọ trì, để đọc tụng, để vì người diễn thuyết? Phật đã giảng một nguyên tắc: “Bất thủ ư tướng, như như bất động” (Không chấp vào tướng, như như bất động). Không chấp vào tướng, là bởi vì pháp vô ngã; như như bất động, là vô ngã pháp, chẳng phải chính là hai câu này sao? Chúng ta trong cuộc sống, trong công việc, trong đối nhân xử thế tiếp vật, dù là thế pháp hay Phật pháp thì đều phải ghi nhớ kỹ hai câu này: “Không chấp vào tướng, như như bất động”, như vậy thì trùng trùng rào cản sẽ thuận buồm xuôi gió mà vượt qua, không còn chương ngại nữa. Quý vị hễ khởi tâm động niệm thì liền bị chương ngại, thì quý vị sẽ không thể thông đạt; không thể thông đạt, nói lời thành thật, thì không những không thể tiến bộ, mà còn bị thụt lùi. Vì sao lại bị thụt lùi? Vì chấp trước. Chấp trước càng nghiêm trọng, phân biệt hư vọng càng nhiều, thì càng lùi về phía sau. Giống như chèo thuyền ngược dòng, không tiến ắt sẽ lùi. Yếu tố của sự thoái lui chính là vọng tưởng, phân biệt, chấp trước; những thứ này của quý vị càng nặng, thì thoái lui càng

nhieu. “Do thiên chấp”, thiên là thiên kiến, chấp là chấp trước, thiên kiến là vọng tưởng. Hai chữ “thiên chấp” này chính là vọng tưởng và chấp trước, là vi duyên có này vậy.